

בית מרקחת שטרן-בלום / גורן אגמון

מחזותיה של גורן אגמון:

אימא מאוהבת

חתול רחוב

מבזק חדשות

מכתב לנועה

עלמה ורות

קיסריה - סוף שבוע

קפה ערבה

גורן אגמון

בית מרקחת
שטרן-בלום

אור-עם

???

Goren Agmon

©

All rights reserved

No part of this book may be reproduced in any form
.without permission in writing from the publisher

כל הזכויות שמורות
פרסום בכל צורה שהיא, שלם או חלקי מספר זה,
אסור ללא רשות בכתב מההוצאה.

נדפס בישראל
סודר במסדרה של הוצאת "אור-עם"
מהדורה ראשונה
תשע"ד - 2014

www.oram.co.il

14 15 16 17 18 - 8 7 6 5 4 3 2 1

39-4713

על הדמויות

אלונה - האם בין 50-60

איה - כבת 27 הבת של אלונה נשואה למייקל

אודי - כבן 21 הבן של אלונה

מייקל - בעלה של איה כבן 30-35

מג'ד - רוקחת ערבייה כבת 40 פלוס

המחזה מתרחש בבית מרקחת ובבית

תמונה 1

ערב

ומגיד פותחת חבילה של קישוטי נייר,
מתחילה לקשט את בית המרקחת,
ואלו קישוטי נייר או גרלנדות, היא
שרה בערבית יום הולדת שמח,
דפיקה בדלת כל השלושה נכנסים
עמוסי שקיות נייר

כולם: אהלן מג'ד...

מג'ד: אהלן כולם... (לוקחת מאיה את
השקיות) הבאתם בלונים?

מייקל: (נותן לה את השקית) בלונים,
שתייה, יין... למה כתוב לך מגי על החולצה?
זה שם בריטי.

מג'ד: בעבודה אני מגי, לא ערביה לא יהודיה,
שלא יהיו בעיות...

מייקל: בטח בטח...

איה: יש גם מתנה...

אודי: אוי שיט שכחתי.

איה: קניתי 2 אחת בשבילך, ידעתי שתשכח.

(נותנת לו הוא מסתכל)

אודי: זה לא הטעם שלי...

מג'ד: לא נורא תקנה מחר...

איה: יש זמן שילך עכשיו.

אודי: אבל אין לי רעיון, זה ייקח שעות.

מייקל: אני בא איתך... אני עוזר לך עם רעיון...

(עומדים לצאת)

איה: לא לא לא אם אתם תלכו ביחד, לא

תחזרו. מג'ד צודקת תקנה לה מחר. עכשיו

תתלו את הבלונים, (נותנת להם בלונים,

הם מנפחים) מה עם תוכנית? מג'ד, מה את

חושבת?

מג'ד: יש לכם זיקוקים?

איה: בטח.

אודי: אבל זה יום הולדת עגול, צריך משהו

מיוחד, אולי מייקל יעשה לנו קטע מאגם

הברבורים, ראיתי את הווידאו שלך מכיתה

ג', אתה ענק אני אומר לך! מג'ד יש כאן גם

גרביונים ורודים?

מג'ד: בטח. אפילו במבצע!

מייקל: (צוחק) מה היה בכיתה ג' היה פנומנלי, עכשיו...

איה: (למייקל) השתגעת? (לאודי) תלבש אתה את הגרביונים, ותעשה עם מג'ד מופע של דבקה.

צוחקים

מג'ד: מי אמר לך שאני יודעת לרקוד?

אודי: נו מג'ד, למדי אותו שתים שלוש תנועות... הוא תופס מהר.

(הם מעודדים אותה)

ומג'ד מדגימה כמה צעדי דבקה. מייקל מנסה ללמוד

איה: מייקי עדיף שתתרכז בהייטק.

מג'ד: (נותנת לאודי פרחים) תנפח את הבלונים (ואת אלה, תפזר בכל החדר שיהיה קצת צבע...) אני אחתוך את העוגה. ותוך כדי שהם מקשטים עם פרחים בלונים ושרשראות ואת הכיסאו

איה: אני רק מקווה שאימא באמת תיהנה, אנחנו לא חוגגים שום דבר מאז התאונה של אודי ואבא...

מג'ד: 5 שנים זה מספיק זמן וזה יום הולדת עגול.

איה: לא ראינו אותה יוצאת לשום אירוע
מאז...

מג'ד: בגלל זה אני חושבת שצריך לעזור לה
ללמוד לשמוח... גם לכם לא יזיק.

איה: ניסינו לשלוח אותה פעם לטיול. לא
עבד. לא מוכנה לבלות בלי אבא, אז פתאום
הולדת לבד...

מייקל: אני אפילו לא יודע גיל שלה...
איה: עגול.

מייקל: עגול מה?

איה: (בצחוק) מייקי אל תהיה קטנוני,
שלושים פלוס.

מג'ד: מה זה חשוב הגיל? (נותנת לו בלונים
ליד) יאללה תנפח עוד כמה!

איה: נו אז מה עושים? אין לנו שום
תוכנית!

מג'ד: התוכנית: אנחנו מתחבאים, היא נכנסת,
אנחנו אומרים מזל טוב, (שרים יום הולדת
שמח) ואז עוגה וזיקוקים. אתה אודי תעשה
(לי קצב) דרבוקה על הדלפק.

אודי: לא לא אין לי שום חוש לקצב!
(למייקל) אתה היית מועמד ללהקת רוק
נכון מייקל?

מייקל: אני?? לא לא מאז אגם הברבורים,
אני רק בונה תוכנות ואתרים, בזה אני יותר
מצטיין...

איה: (יוצאת לרחרח) אימא באה
תתחבאו!!!

כולם נעלמים

אלונה נכנסת, כולם צועקים מזל טוב
ושרים. איה נכנסת עם העוגה והנרות.
כולם שרים יום הולדת שמח בשפות
שונות, קקפוניה מושלמת. מג'ד מסוימת
בערבית לבד.

וכולם מחבקים אותה ומנשקים אותה)

אלונה: אלף פעם ביקשתי מכם לשכוח את
התאריך הזה...!

אודי: אנחנו באמת שכחנו, (מצביע על
מג'ד) אבל מישהו שכח שאסור לזכור.

אלונה: באמת מג'ד, ספירת מלאי היא
אומרת לי ואני מאמינה לה... זאת חברות
זאת? (מג'ד מחבקת אותה)

מג'ד: מזל טוב אלונה ...

איה: שבי אימא... הכנתי לך המון
הפתעות...

אלונה: (יושבת, קמה מיד) לא לא לא! אתם
לא מתכוונים להרים אותי עם הכיסא...
מייקל: ועוד איך מרימים. אני מתאמן לזה
כבר שבוע...

אלונה: (היא קמה במהירות) מייקל תתרחק
ממני... stay away! מאז שנפלתי מכיסא כזה
בגיל 5, אני פוחדת מכיסאות ובעיקר מאלה
שרצים להרים אותם...
צוחקים

אלונה: נו, מה עכשיו?

מג'ד: אוקיי, נשתה משהו? (מיוקל מוזג יין
לכוסיות קטנות/אולי זה כבר מוכן) לחברה
הכי טובה שלי... שלא מנסה למצוא חן בעיני
אף אחד, ופתחה לי דלת ללב, (עונדת לה
שרשרת) מאחלת לך שעוד תזכי לאהבה, כי
זה הכי מגיע לך...
(על השרשרת) זאת עבודת יד מהכפר
שלי.

כולם מתפעלים בסופרלטיבים, "מקסים"
מדהים, אותנטי וכו')

(ואלונה מחבקת אותה)

איה: (מרימה כוסית) אימא, כל יום שאני
רואה אותך... אני יודעת שהכול בסדר...

את תמיד תהיי הבית שלי. מאחלת לך
שתמצאי מחדש את השמחה ותהיי תמיד
מאושרת...

ונתנת לה שקית סטימצקי/צומת ספרים)
אלונה: (מכניסה יד לשקית) המדריך
השלם לסבתא המתחילה.
איה: מייקל שילם.

מייקל: על חשבון הבריטים, זה בסדר.
ואיה ואודי עומדים משני הצדדים של
הכיסא)

איה: מייקי (הוא מצלם)
מייקל: (מיוקל מצלם את עצמו עם
מגיד)
(צוחקים)

מייקל: אני רוצה לברך אותך, שאת בונה
משפחה מחדש משפחה כל כך חמה וכל כך
ביחד, זה באגליה אני לארואה הרבה... (מרים
כוסית) שיהיו עוד הרבה שנים טובות... ובית
המרקחת ממשיך גודל וגודל...

אלונה: אמן מייקל, שגודל וגודל וגודל...
ואתם תתחילו לנהל.
(כולם צוחקים)

אלונה: זה לא מצחיק, אם רק תדעו לנהל נכון... בית המרקחת הזה, יחזיק אותכם הרבה מאוד שנים...

אודי: אנחנו? אנחנו נהרוס כל מה שאת בנית... לא חבל?

איה: הוא צודק אימא, אל תבני עלינו... אנחנו עוד לא אנשים רציניים...

אלונה: כדאי שתיקחו את עצמכם בידיים כי אני...

אודי: רגע, אני עוד לא בירכתי. (מרים כוס) לאימא שלי האחת והיחידה שעשתה את הבלתי אפשרי. חמש שנים היא לא נסעה לסופי שבוע, לא טיילה בעולם, לא בילתה, רק הקדישה את חייה רק לעבודה, שמימשה את החלומות שלה רק בעבודה, ולפעמים גם נרדמה בבית המרקחת בסוף יום עבודה...

אלונה: מתי נרדמתי בבית המרקחת...?

אודי: אימא, אני נותן לך אישור מיוחד לפרוש כנפיים ולעוף לאן שבא לך...

מג'ד: ועכשיו העוגה!!

אודי: את המתנה אני אקנה לך מחר.

אלונה: תודה אני בטוחה שלא שכחת...

(מביאים את העוגה. היא מכבה את הנר)

כולם: אימא speche!!!!

אלונה: האמת התכוונתי לדבר איתכם בבית בשקט. הפתעתם אותי, הקדמתם...

אודי: עכשיו יש מומנטום אימא, לכי על זה.

מג'ד: (מסתכלת בשעון) זה בסדר, אני הודעתי בבית שאני מאחרת...

איה: גם לי עדיף עכשיו אימא...

(פאזזה קטנה)

אלונה: אוקיי, לרגל יום ההולדת שלי, החלטתי לנסוע לאפריקה...

אודי: לספארי? מגניב! בואו ניסע כולנו ביחד!

אלונה: (צוחקת) לא לא לספארי...

איה: טיול מאורגן...

מג'ד: של פנויים פנויות?...?

אלונה: שום טיול ואני לא פנויה, זאת נסיעת עבודה, הצטרפתי לרופאים ללא גבולות, זאת

מתנה שאני מעניקה לעצמי ליום ההולדת... זה חלום שניסיתי להגשים יחד עם אבא, לא

הספקנו.

שתיקה

אלונה: בשנה האחרונה יצרתי קשר,
עם העמותה של רופאים ללא גבולות
באפריקה...

איה: לבד? אבא איננו...

אלונה: אבל החלום נשאר...

מייקל: רופאים ללא גבולות, כן בטח אני
שמעתי עליהם...

אלונה: אלה אנשים מופלאים שבאים מכל
העולם ומקדישים את עצמם לטפל בעלובי
חיים שהעולם מזמן פלט מתוכו... אני רוצה
להיות חלק מהאנשים האלה, ובעיקר חלק
ממה שהם עושים...

אודי: (צוחק) זה חופש זה? זה מהפח אל
הפחת.

אלונה: בשבילי חופש זה לעשות מה שאני
רוצה, לא מה שאני חייבת... אני את התפקיד
שלי סיימתי. התעייפתי להתרוצץ שעות,
ימים ושנים, סביבכם, וסביב בית המרקחת...
כדי לעשות עוד ועוד כסף, נגמר. אני נוסעת
לאפריקה, הם זקוקים לרוקחים, ובשבילי
זאת אולי ההזדמנות האחרונה לעשות משהו
באמת חשוב.

אודי: תסתובבי (תהיי) לבד באפריקה?

אלונה: (נלהבת מהתוכנית שלה) למה לבד? יש שם עשרות רופאים, אחיות, עובדים סוציאליים, רוקחים...

איה: מתי את נוסעת?

אלונה: בעוד 5 ימים.

מג'ד: חמישה ימים? איך לא סיפרת?

אלונה: הייתי צריכה זמן לחשוב על זה לבד...

איה: אבל רגע אימא, אני לא מבינה, בעוד חמישה ימים את פשוט נעלמת?

אלונה: אני לא נעלמת, אני נוסעת לכמה חודשים כדי להכיר את המקום ואת העבודה, אל תדאגי אני אבוא ללידה שלך, אנשים כבר נסעו וחזרו מאפריקה.

(אודי מחפש משהו במחשב נייד או באיפד)

אודי: יש אנשים שנמשכים לרפואה אתגרית, אל תנסו להבין את זה...

מייקל: זה אנשים מדהימים, חבר שלי בנה להם אתר, הם מתנדבים לפחות לשנתיים...

איה: שנתיים?

אלונה: תודה מייקל, אם אני אחליט להישאר באפריקה, אני מתכוונת להישאר לפחות שנתיים...

איה: מה זה לפחות?

אלונה: בשבילי זה אתגר שאף פעם לא ניסיתי... אי אפשר לדעת... לאן כל זה יוביל...

ואלונה צוחקת, הילדים מביטים בה ולא מבינים)

מג'ד: (מחלקת להם מהעוגה)

איה: ואם לא תספיקי ללידה שלי? אם תשכחי?

אלונה: את תאריך הלידה של הנכד הראשון שלי אני אזכור גם באמצע הלילה, בלב הג'ונגל.

מייקל: נו בטח היא תחזור.

איה: מה בטח מה? מה אנחנו יודעים על אפריקה?? אימא אני בשבוע ה-13 ואני לא יולדת בלעדריך...

מייקל: גם אני לא, זאת אומרת עם זה אני מסכים...

(צוחקים)

אלונה: יום אחד תצטרפי אליי, אה מג'ד?

מג'ד: אני עוד לא מעכלת את הנסיעה שלך! את רוצה שגם אני אסע?

איה: ומה עם בית המרקחת?

מג'ד: הו סוף סוף.

אלונה: אני אצטרך את עזרתכם...

אודי: והבית? אני אגור לבד בחלל הענק הזה?

אלונה: גם על זה התכוונתי לדבר איתכם...

(פאוזת)

אלונה: החלטתי לתת לכם את הבית.

(פאוזת)

מייקל: אהה...

אודי: מה?

מג'ד: שו?

אלונה: אני לא צריכה אותו יותר, הוא מעיק עליי, הרבה חדרים, הרבה רצפה, המון מגירות וכל כך ריק... בשבילכם, זאת תהיה התחלה חדשה, בלי שיחנקו אתכם עם שכר דירה או משכנתא לכל החיים...

איה: מה?

מייקל: באנגליה בגיל 18 ילד יוצא לבד לחיים אחרים...

אלונה: וזאת כמובן מתנה גם מאבא...

אודי: (קוטע אותה) אימא איבדתי אותך... על מה את מדברת?

אלונה: אני רוצה לצאת מכאן נקייה,
משוחררת.

איה: מה זה אומר?

מג'ד: זה אומר שעד שהיא חוזרת, אתם
יכולים בינתיים לגור בבית...

אלונה: לא מג'ד, לא בינתיים, הבית עובר
לרשותם.

איה: (בשקט) בטאבו.

אלונה: אני מקווה שנספיק לחתום על
הניירות לפני הנסיעה.

מג'ד: ואיפה תגורי כשתחזרי... מאפריקה?

אלונה: אני אקנה לי איזו דירת סטודנטים
קטנה, שני חדרים, שלא יהיה מקום לכל
האוספים שאגרנו, שטיחים, צלחות, סירים,
הזיכרונות, כלום.... גם בלי חדרי אורחים.

(שתיקה)

אלונה: אתם נראים המומים! ממה?

איה: את רצינית?? אני לא מאמינה!

מג'ד: גם אני לא מאמינה...

איה: וואו אימא!!... מייקי ניצלנו!

ואיה מתנפלת על אלונה ומחבקת אותה
- גם מייקל מחבק אותה - אודי צופה
בחגיגת החיבוקים ולא מצטרף)

אודי: (מחקה אותה בהגזמה) "מייקי ניצלנו!!" כאילו הרגע הגעתם מאריתריאה!

איה: מה אתה מתערב?

מייקל: רק אתמול אנחנו מדברים שצריך דירה חדשה בשביל תינוק... (מוציא כויד) אני מבטל מתווך...

איה: ורוב הדירות נראות כמו אורווה במצב מתקדם...

אלונה: אבל יש לי בקשה.

איה: מה שתגידי!

אלונה: אני רוצה שאתם תנהלו את בית המרקחת, מג'ד, תהיה רוקחת אחראית, איה, את תעבדי במשרה מלאה, (לאודי) ואתה תהיה אחראי על האדמיניסטרציה ותוכל גם לעזור במחלקת הקוסמטיקה, אני בטוחה שתסדרו...

איה: אני מתחייבת. יהיה בסדר אימא, אל תדאגי. עליי!

מג'ד: עם עוזרים כאלה... קטן עליי...

אודי: (לאלונה) חשכתי שאת אוהבת את הבית, את המרחב הזה...

אלונה: אחרי שאבא הלך והקן התרוקן אני כבר לא אוהבת...

אודי: אז תמכרי, ותיקני בית חדש...

אלונה: את הבית הזה אני לא מוכרת. קיבלתי אותו מההורים שלי ואני מעבירה אותו לילדים שלי, הבית הזה עובר מדור לדור...

איה: למה לדחוף מקלות בגלגלים? עוד מעט יהיה לי ילד, שבועות אני שוברת את הראש איך תינוק ילמד לזחול על 70 מטר מרובע?

אודי: (סרקסטי) באמת דילמה...! (לאלונה) אימא, זה לא נורמלי לתת את הבית היחיד שלך, וגם חוסר אחריות כלפי עצמך, את לא איזה כריש גדלן, את מבינה מה את עושה? בכלל כל הנסיעה הזאת.

אלונה: מתוק שלי, אני יודעת בדיוק מה יש לי ומה אני עושה... חשבתי על זה הרבה, אני בטוחה שכל הצדדים ירוויחו (מכל העניין)... אני כבר מרגישה ירדו ממני 100 קילו...

מג'ד: (בשקט) ועליי התיישבו עשרה טון!

אודי: אימא, חייבים לדבר על זה!

אלונה: על מה לדבר? חצי מהבית שלך. תעשה עם זה מה שאתה מביין.

אודי: אם את רוצה שינוי, תגורי באוהל אבל תשמרי את הבית לעצמך... אני לא מקבל ממך את הבית שלך.

איה: (לאודי) בשבילנו המתנה, זאת הצלה גדולה...

אודי: איזו הצלה? יש לכם בית באנגליה.

איה: לנו אין, לסבתא של מייקל יש!

מייקל: מה לא בסדר עם סבתא שלי, היא אישה נחמד מאוד.

איה: היא בת 88 מייקל...

מייקל: זה מצוין היא יכולה שומרת לנו על התינוק!!

איה: ממש!!! שאני אשאיר תינוק עם אישה בת 88.

מייקל: את לא צריכה דואגת איה, היא בריאה וחזקה, אפילו עושה ספורט...

איה: זאת בדיוק הבעיה היא תחיה לנצח! ונישאר תקועים איתה.

אלונה: איה למדה רוקחות כדי להמשיך את העסק המשפחתי לא כדי לפתוח בית מרקחת באנגליה.... אוקיי, אנחנו סיימנו, נתראה בבית...

איה: מתי נוכל להעביר את עצמנו אלייך?

אלונה: יום יומיים.

מייקל: תודה מכל הלב.

אלונה: ותודה רבה על ההפתעה, הברכות והמתנות... מאוד ריגשתם אותי...

אודי: (ביציאה) תחשבי על זה.

(ואיה מחבקת את אלונה - הם יוצאים)

מג'ד: השתגעת? את הבית?? מי זה האידיוט שנתן לך רעיון כזה?

אלונה: אני האידיוט.

מג'ד: איך לא סיפרת, לא התייעצת... היינו חושבות ביחד...

אלונה: סליחה מג'ד יש דברים שאני חושבת עליהם לבד.

מג'ד: חבל מאוד.

אלונה: אני לא רוצה להתווכח על זה!

מג'ד: אז אני אגיד מה שאני חושבת... זה לא נורמלי.

אלונה: מה לא נורמלי?

מג'ד: הבית! הילד צודק בכל מילה, מה כבר יש לך? בית מרקחת ובית, זהו... אולי קצת חסכוניות... את חושבת שתמיד תהיי יפה וחזקה? יש לך איזה חוזה עם הזיקנה? הבטיחה לך שעלייך היא מדלגת? איזו פנסייה תהיה לך מאפריקה? בננות!

אלונה: זהו?

מג'ד: כן, (אלונה רוצה להגיד מילה) אצלנו אין דבר כזה, אם ילד בצרות, הוא תמיד מוזמן לבית של אימא ואבא, הוא יכול לגור שם עם כל המשפחה שלו, אבל שהאימא תישאר בלי בית? זאת ההמצאה היהודית הכי מטורפת ששמעתי.

אלונה: זהו?

מג'ד: את עדיין יכולה להתחרט.

אלונה: אני לא רוצה להתחרט, אני מתחילה מחדש.

מג'ד: תתחילי, תפד'לי, אבל למה כמו מסכינה?

אלונה: מי מסכינה? מה חסר לי? יש לי מספיק לשארית חיי... מג'ד, לילדים אין אבא, אם לא יהיה להם בסיס להישען עליו, הם ישענו עליי, ואני לא רוצה יותר את העול הזה. אני רוצה להיות חופשייה...

מג'ד: חופשייה להישען עליהם?

אלונה: חופשייה לעשות מה שאני רוצה, בשבילי זה חופש. אם אני לא אוכל להביא תועלת באפריקה, אני אחפש מקום אחר, אני יכולה לעשות הרבה יותר ממה שעשיתי עד היום...

מג'ד: לגדל משפחה זה הרבה.

אלונה: (עד מתי? עד מתי אני אגדל אותם?)
לא מספיק מעניין להחזיק במשרה הזאת כל
החיים.

מג'ד: הם עדיין לא פיטרו אותך!

אלונה: בדיוק, לכן פיטרתי את עצמי. חופש
לא מקבלים מג'ד, חופש לוקחים.

מג'ד: אז הבית שאת נותנת זה פיצויים...?

אלונה: זאת כבר השקפת עולם. בעיניי, אם
אפשר לתת, למה לא?

מג'ד: יש זמן תחשבי על זה מחדש... החיפזון
מהשטן, הילדים שלך חכמים, הם ישרדו גם
בלעדריך...רק ש...

אלונה: שמה?

מג'ד: רציתי לבקש ממך... את הנסיעה שלך,
אני מבינה, חמש שנים לא יצאת ואת צריכה
לפצות את עצמך על האסון...

אלונה: זה לא קשור לאסון, אני נוסעת כי
אני רוצה לנסוע...

מג'ד: כן... אלונה, בעלי לוחץ כבר הרבה
זמן... גם הבן שלי כועס... אני מזניחה
אותם... רציתי לעבור לחצי משרה.

אלונה: עכשיו? (מנידה לשלילה)

מג'ד: כנראה שחופש אצלנו, לא מקבלים
ולא לוקחים!

אלונה: זה רק לכמה חודשים...

מג'ד: בטח, ספרי את זה לבעלי.

אלונה: אני צריכה שתלווי אותם בחודשיים
הקרובים, שילמדו לנהל את העסק... הם
יעזרו לך, הם ילדים טובים והם הבטיחו.

מג'ד: כן כן.

אלונה: כן?

מג'ד: (מהנהנת)

אלונה: (מחבקת אותה) תודה את מצילה
אותי, שוקרן יה - חביבתי...

מג'ד: אבל יש לי תנאי.

אלונה: מה עכשיו?

מג'ד: שאת נוסעת להיות חופשיה. אולי מכל
הרופאים שם, תכירי מישהו נחמד... כל כך
הרבה שנים לבד...

אלונה: גם זה מדאיג אותך... אהבה כבר לא
משעשעת אותי ההרגל הזה של חיים לבד,
כל כך ממכר...

מג'ד: לא מאמינה לך. אין ימים שאת
רוצה... מתגעגעת ל... (אלונה מסמנת
לשליכה) ול... (אלונה מסמנת לשליכה)

קצת... (אלונה מניעה לשליחה) למה
 לא? המתנדבים שם, אידיאליסטיים
 ומשוגעים כמוך שמעדיפים את הג'ונגל, על
 המשפחה...

אלונה: אני לא מכניסה יותר גברים לחיים
 שלי אולי בני שלושים ולתקופה קצרה...
 אין לי סבלנות להתמודד עכשיו עם זיקנה
 של אדם זר, קיוויתי להזדקן עם גדעון,
 הוא כבר היה חלק ממני... כל כך היינו
 טרודים ביום יום, איך יכולתי לדעת שאנחנו
 מאושרים...?

(פאזזה פיצית)

מג'ד: את תצלצלי? נכון?

אלונה: ברור שאני אצלצל.

מג'ד: אף פעם לא נפרדנו לכל כך הרבה זמן
 ותשמרי על עצמך...

אלונה: אני אשמור.

(אלונה יוצאת)

מג'ד: ותשמרי על עצמך...

אלונה: אני אשמור, אני אשמור, בסוף עוד
 תהיי פולניה...

מתחבקות.

תמונה 2

יומיום לפני הנסיעה של אלונה
מייקל, אודי ואיה יוצאים מהמחסן

איה: פשש איזה ריח, כמעט נחנקתי...
(לוקחת דאודורנט, נותנת למייקל) קח
מייקי, אני מתה על הריח הזה...

מייקל: (מריח), כבר יש לי 4 דאודורנטים...
לא צריך איה.

איה: יש להם ריח נוראי, תנסה את זה...
מייקל: אבל את נתת לי אותם...

איה: אז נתתי, חוש הריח שלי השתנה...
(לוקחת ממנו, מחזירה למקום) לא צריך.
נו איפה אימא? היא יודעת שיש לי תור
ל...

מייקל: (חותר אותה) אולי קודם אנחנו
הולכים לאולטרא סאונד ואחר כך
חוזרים...

איה: אבל קבענו ב-9:00.

מייקל: נו היא לא פה, איה, בית שלך לא בורח...

אודי: (ציני) בורח, בורח, אל תזוזי מהמקום. (בהנאה) לדעתי, היא התחרטה, ופשוט לא נעים לה.

איה: מישהו שאל את דעתך?

אודי: מה את כועסת? זכותה להתחרט... ואני מקווה שזה מה שקרה.

איה: היי היי אל תתחיל שוב להרצות כאן על המשמעות הבית, כי אנחנו ממש ממהרים...

מייקל: (קוטע אותה) זה לא טוב את מתעצבנת לפני אולטרא סאונד...

איה: מייקל תרגיע!

(מגיד נכנסת)

מג'ד: איה, השארת אותי לבד עם כל הקופסאות, אודי תרד מהדלפק.

איה: אני לא יכולה לנשום שם...

מג'ד: ומה יהיה כשאימא שלך תיסע?

(ואלונה נכנסת עם תיק ניירות)

אודי: בוקר טוב, הרבה ניירת אני רואה כאן...

אלונה: (צוחקת) ממה נבהלת? (מראה) זה רק זיכרון דברים, שאנחנו חותמים עליו...

- אודי:** זה בדיוק מה שמבהיל אותי.
- אלונה:** אודי, לא יהיה לי הרבה זמן ביומיים הקרובים, בואו ניפרד באווירה טובה...
- אודי:** את רוצה אווירה טובה?? אז בואי נפתח בקבוק יין, נאכל עוד עוגה ונרחה את הטקס הזה...
- מג'ד:** אני במחסן. (יוצאת)
- אלונה:** למה לדחות?
- אודי:** סעי לאפריקה, יהיה לך הרבה זמן לחשוב... נחכה לך, גם אנחנו וגם הבית למה בהיסטריה?
- אלונה:** הבנתי אותך, אבל אתה לא מנהל אותי. ככה החלטתי וככה יהיה.
- אודי:** second opinion אימא, לא שמעת על זה?
- אלונה:** אני סומכת על ה־opinion שלי.
- אודי:** אם אבא היה, לא היית מעיזה...
- אלונה:** גם אבא אף פעם לא ניהל אותי.
- איה:** אני מאוד תומכת בך אימא.
- מייקל:** גם אני.
- אודי:** שני חנפנים אני לא מאמין... איך נפלת בפח הזה...
- איה:** איזה פח? ולמי אתה קורא חנפן?

אודי: לשניכם!!! אם היית אדם מוסרי, לא היית מקבלת את המתנה הזאת.

אלונה: זה לא קשור למוסר אני נותנת מרצוני באהבה גדולה... ואם אני מרגישה עם זה טוב, זה טוב.

אודי: אין ספק, כולכם צודקים!
אלונה: זאת כפיות טובה לירוק לבאר שממנה אתה שותה...

אודי: אני לא יורק. אני מוחה על ההחלטה הלא הגיונית שלך!! אני יוצא להסתובב קצת... (יוצא)

שתיקה

איה: איפה לחתום? רק את השם?

אלונה: בכל המקומות שיש x.

מייקל: אפשר לקרוא קודם?

אלונה: אפשר לקרוא קודם, אפשר גם אחר כך... בבקשה. (נותנת לו את הכיור)

מג'ד: (צוחקת) גם לקרוא אתה רוצה? חושב שמרמים אותך? איזה אנגלי זה!!

איה: עזוב מייקל, אנחנו יודעים מה כתוב שם. (חותמת) זהו? חצי מהבית שלי?

אלונה: (מחויכת אליה) שלך ושל הילדים שלך...

(מחבקת אותה)

איה: (כרגשת) אימא... בחלומות הכי ורודים שלי לא חשבתי שאת... גם לא ידעתי שבית זה כל כך מרגיע... אני פתאום לא פוחדת משום דבר, אפילו לא מהלידה, את מאמינה? ותדעי שתמיד נשמח שתהיי איתנו... בשבילי זה תמיד יישאר הבית של אבא ואימא...

אלונה: לפחות אותך הצלחתי לשמח...

מייקל: גם אותי, באמת, גם אני מאוד שמח...

איה: (מלאת רצון טוב) ותהיי רגועה בעניין בית המרקחת אני מתחייבת לנהל בגדול, מג'ד אני אעשה כל מה שתגידי... מזל שלא צריך להתעסק עם הצמחים והשיקויים של סבא בלום. לא היינו יוצאים מזה...

אלונה: יש לקוחות ותיקים שעדיין מחפשים את זה, תעני להם כמו שסבתא שטרן הייתה עונה... (מחקה אותה - מבטא יקה) "אנחנו בית מרקחת קונבנציונאלי."

(צוחקים)

איה: מג'ד תראי לי מה יש במקרר לוודא שאני מבינה מה הולך שם... שלא יהיו טעויות...

מג'ד: צודקת, קיבלת רישיון, את צריכה לדעת הכול. בואי...

ואיה יוצאת עם מגיד למחסון

מייקל: אני לא ידעתי שבית מרקחת זה שם של סבא וסבתא.

אלונה: אתה לא יודע ש"שטרן" היה השם של אימא שלי לפני שהתחתנה? זה לא היה סתם בית מרקחת, זה היה המטה, כאן היא הסתירה נשק ולוחמים של אצ"ל לפני שיצאו לפעולות נגד הבריטים...

מייקל: אמפרסיב! (זה מאוד מתרשם אותי), אני רק מקווה, ילד שלי לא לוקח גנים של סבתא שלו...

אלונה: מה יש לך נגד הגנים של שטרן?
מייקל: אני לא כזה דוקטור להיסטוריה, אבל מה אצ"ל עושים כאן אנחנו זוכרים עד היום, את יודעת סבא שלי שירת כאן בפלשתיין...

אלונה: יודעת, וגם לי יש היסטוריה, כשאימא שלי הייתה בת 15 היא ראתה איך יורים באבא שלה בבית המרקחת שלו בברלין, היא ברחה לפלשתינה, בדרך, הבריטים ניסו להטביע את אוניית המעפילים שלה... גם את זה אתם זוכרים עד היום?

מייקל: נו לפחות את עושה תיקון להיסטוריה, ומביאה מגיד לעבודה...

אלונה: שום תיקון, אבא של מג'ד וגדעון
 למדו יחד רפואה אלטרנטיבית, שניהם
 התמחו בצמחי מרפא... ונסעו ביחד
 לאמזונס, ככה הכרנו והתיידדנו, ידידות של
 שנים... ואת ההמשך אתה יכול לפרש איך
 שאתה רוצה.

(איה חוזרת במהירות מהמחסן)

איה: חייבים לזוז, יש לנו תור לאולטרא
 סאונד...

אלונה: אני מבקשת שתשימו עין על אודי,
 אם תהיה בעיה, צלצלו אליי...

מייקל: על אודי, בטח... את יכולה להיות
 רגוע שם באפריקה... אם הוא לא הולך
 למדבר אנחנו שמים עליו 4 עיניים...

אלונה: וצלצלי לספר לי מה ראו באולטרא
 סאונד...

איה: מה, לא נתראה יותר?

אלונה: לכמה דקות בטח נתראה...

איה: אוף אימא אני כבר מתגעגעת...

אלונה: גם אני, (מתחבקות) אבל יש לך
 שומר פרטי שלא ינום ולא ישן, אז תהיי
 רגועה...

איה ומייקל יוצאים

מג'ד: אם אודי לא חותם, את תשאירי חמישים אחוז לעצמך.

אלונה: הוא יחתום, אני לא דואגת.

מג'ד: בגלל זה אני דואגת... הילד עדיין לא בסדר, הוא זקוק לך, אבא שלו נהרג לו מול העיניים, תמונה כזאת לא עוזבת את הראש, הוא פוחד עלייך...

אלונה: הנסיעה שלי תעשה לו טוב, לשניהם, (אני רוצה שילמדו לקחת אחריות ולעמוד על הרגליים בזכות עצמם) הוא עוד מחפש את עצמו והיא נסיכה על עדשה בלהלהלנד.

מג'ד: זה מבחן קשה אלונה, ואם יכשלו?

אלונה: כישלון לא בא בחשבון, אין לנו את זה ב-d.n.a (זאת גם לא בחינה, זאת מתנה מאהבה).

מג'ד: (בערבית) מהפה שלך לאלוהים... ואם בכל זאת?

אלונה: שיתמודדו גם עם זה, גמרת להיות רשת ביטחון. אוקיי, מה נשאר לנו? את הרוקסול שהורדנו מהמדפים תשלחי חזרה ליצרן...

מג'ד: בטח. אני רק עוברת שוב במחסן לראות אם לא נשארו כמה קופסאות במקרה... (יוצאת למחסן)

(אודי נכנס)

אלונה: אני שמחה שחזרת.**אודי:** איפה לחתום?**אלונה:** (נותנת לאודי את הניירת) בכל מקום שיש איקס.**אודי:** (מראה לה את הנייר) ושתדעי שאני עושה את זה בניגוד לרצוני ומצפוני...**אלונה:** כן כן, אני יודעת.**אודי:** זה לא נחשב בעינייך כי אני הפסיכי של המשפחה...**אלונה:** פסיכי הוא מי שבוחר להיות פסיכי. תגיד פסיכי שלי, אפשר לסמוך עליך שבחודשים הקרובים לא תסתלק מהבית?
אודי: לא מתחייב על זה.**אלונה:** אולי תתייעץ פעם אחת עם איש מקצוע.**אודי:** אל תתחילי!**אלונה:** בתנאי שאתה תתחיל לקחת את עצמך בידיים. אין לך מונופול על הטרואומות, סבתא שלך עברה טראומות יותר קשות (אודי קצר רוח) ובכל זאת אספה את עצמה וברחה לבד לארץ, והיא הייתה רק בת 15. את הבגרות לא סיימת, לצבא לא הלכת...

אודי: סליחה, הצבא שחרר אותי אפילו בלי שנפגשנו.

אלונה: ומאז אתה מסתובב ומסתובב, בין הגליל למדבר יהודה כבר יכולת לסיים תואר שני, חמש שנים אתה מסתובב ומרחם על עצמך.

אודי: (נעלב) תעשי לי טובה!

אלונה: תעשה טובה לעצמך אודי, אתה לא חולה ולא משוגע, זאת בחירה, וכדאי שתבין את זה כמה שיותר מהר.

אודי: תודה רבה על חוות הדעת.

(עומד לצאת)

(מגיד חוזרת מהמחסן)

מג'ד: (עוצרת אותו) מה זה לא אומרים שלום?

אודי: ביי מג'ד.

אלונה: לפחות תבטיח לי שאתה מסיים את הבגרות שלך... נשארה לך רק בחינה אחת.

אודי: עד שאת חוזרת, אני מסיים את הבגרות אוקיי? מבטיח! זהו? נרגעת? (הוא מחבק אותה ובוכה)

צריכה משהו לפני הנסיעה...? עשית חיסונים?

אלונה: כן כן.

אודי: תעשי חיים...

מג'ד: כמה אני אוהבת את הילד הזה...

אלונה: גם אני...

(אלונה ומג'ד נכנסות למחסן פייד אאוט)

תמונה 3

אחרי חודש
מיוקל ואיה בבית.
ובסלון שני שקי מלט ואולי גם חתיכות
של קיר גבסו

איה: מייקי שים עוד צ'יפס במיקרו...

מייקל: coming

מייקל: למי את מצלצלת?

איה: (מחזיקה את הנייד ביד) לאימא שלי
שתדע שאודי מבריז כבר חודש ואני לא
נכנסת יותר לבית המרקחת...

מייקל: למה את צריכה מבלבלת מוח שלה
עם שטויות כאלה?

איה: כי אודי, זאת בעיה שלה... ממילא אין
תשובה... לא חשוב בוא נארגן את הדברים
של פיצקי... (סוגרת טלפון)

ומיוקל פורק דברים לתינוקות מחבולה
גדולה

איה: (מסתכלת בערימה, בוחנת פריטים - צוחקת) הפתיעה אימא שלך, לא ציפיתי אפילו למוציץ!

מייקל: בגלל יש לך דעות קדומות, את פגשת הורים שלי רק פעם אחת...

איה: מצד שני זה בסך הכול רק כמה חליפות שבטח עולות 5 פאונד אז לא צריך להתרגש...

מייקל: למה רק? יש גם סדינים, יש מגבת...

איה: עוד 10 פאונד... מייקי את כל הבגדים והצעצועים אנחנו קנינו אל תתבלבל...

מייקל: לא מתבלבלת, אני עובד קשה בשביל "אנחנו קנינו" הזה, הורים שלי לא יכולים נותנים בית כמו אימא שלך, זה לא אומרת אין להם לב חם בשבילנו...אני חושב זה ג'סטה מאוד יפה ואת צריכה מצלצלת... אומרת תודה....

ואיה מסתכלת בחליפות, צעצועים, כלי מיטה)

איה: אחר כך.

מייקל: רק אומרת תודה איה, לא צריך עושים כזה טררם...היא שלחה דברים מצוינים...

איה: אוקיי, אני אצלצל, בוא נגמור לארגן את החדר של פיצקי, כל כך מלחיץ אותי כל דבר... (נותנת לו חביכת בגדי תינוק)

מייקל: הארון של פיצקי כבר מלא איה... אין מקום... (היא מחייגת) זה יפה את מצלצלת לאימא שלי...

איה: אני מצלצלת לאימא שלי, לשאול אותה איפה היא שמה את קופסאות האחסון...

מייקל: עכשיו את מצלצלת בגלל קופסאות?

איה: מאמי אני לא יודעת איפה היא שמה כל דבר...

מייקל: אני לא מאמין את לא מסתדרת בלי אימא כל דקה!...

איה: (סוגרת טלפון) אין תשובה, שים את הבגדים בחדר של אודי...

מייקל: של אודי? לא מספיק את לוקחת לו כל הסלון גם חדר שלו את לוקחת?? אין לך לב?

איה: לי אין לב? יש לי שניים!! (מתפרצת) וגם חלומות זוועה... שאני לא מצליחה ללחוץ, שהוא נחנק מחבל הטבור, שאני רוחצת אותו באמבטיה, הוא מחליק לי מהידיים... המים חמים מדי, קרים מדי,

(צועקת) די! (מחזיקה את הראש משני הצדדים) אני לא יכולה יותר עם הסייטים האלה...

מייקל: זה מחשבות אובססיב (מלטף אותה) יאללה בואי נעשה דמיון מודרך...

איה: מה דמיון מודרך מה?

מייקל: דרלינג, את מוכרחה להיות יותר רגוע...

איה: איך רגוע? כל הזמן תרופות ומחלות, כאבים ואנחות היא, מטיילת באפריקה, הבן שלה מבלה בגליל... ואני...

מייקל: ככה זה בית מרקחת...

איה: הריחות שם עושים לי בחילה ודיכאון... וגם מג'ד, אימא עשתה ממנה חצי אלוהים אז תפסה תחת... תלכי, תביאי, תיקחי, תחזירי, לא מתאים לי שזאת גם תנהל אותי, אני עפה משם! (נותנת לו חבילה ביד) שים את זה בחדר של אודי (הוא יוצא, חוזר נותנת לו עוד חבילה כמה פעמים) מה עם הצ'יפס?

מייקל: את צריכה הולכת מתייעצת איה, לפני את עושה שטויות בגלל חרדות שלך מלידה. אני יודע גם אחותי הייתה משוגעת פעם ראשונה היא בהיריון... (יוצא למטבח)

איה: אחותך אולי כן, אני לא משוגעת! אני מתה מרעב.

מייקל: (מביא צלחת צ'יפס) הצ'יפס! הם יושבים לאכול. דפיקות בדלת

איה: יבוא!

הדפיקות נמשכות

מייקל: יבוא

דפיקות נמשכות

איה: (צווחת) נו יבוא כבר!

ואודי מנסה לפתוח את הדלת, שלא נפתחת בגלל שני שקי מלט)

אודי: (מצליח להכניס רק ראש בחרוץ בין הדלת לקיר) היי... בתיאבון לכם... מה הולך כאן עם הדלת? (וממשיכים לאכול)

מייקל: הו ברוך הבא... לא שמענו אותך הרבה זמן...

איה: לאן נעלמת?

אודי: עבדתי עשרה ימים לפני שנסעתי... אפשר כבר לפתוח את הדלת!!! (מייקל פותח)

מייקל: (רואה את שקי המלט) מה זה? כבר משפצים??

איה: איפה היית?

אודי: בגליל...

איה: בגליל...למה? סיכמנו משהו...

אודי: לא הרגשתי טוב...

איה: לך כבר לרופא ותגמור עם זה...

אודי: זאת לא מחלה, ושום רופא לא יכול לגמור עם זה...

איה: אם הגליל כל כך מרגיע... אולי תגור בגליל...?

אודי: אני עובד על זה. בשביל מה המלט וכל הלכלוך?

מייקל: זה לא לכלוך זה קיר.

אודי: מה?

מייקל: קיר. קיר (נותן לו מטר שיחזיק) מכאן עד כאן אני בונה קיר.

אודי: תסביר.

איה: קיר זה קיר. מה יש להסביר?

אודי: באמצע הבית??

איה: (מצביעה) אני חייבת קירות, אין כאן טיפת פרטיות...

זה הסלון שלנו, שם החלק שלך!
מייקל: אם בלי קירות גם אי אפשר מסתובבת
 (בלי) בתחתונים!

אודי: זה באמת משבר!!!
איה: עוד לא הספקנו לבנות לך כניסה
 נפרדת...

אודי: אז איך אני אכנס?
מייקל: ליד הקיר...

אודי: רגע, כאן עמדה שידה עם המון חוברות
 של הנאשיונל גיאוגרפיק של אבא. מה עשית
 איתה?

איה: הכול במחסן. אני לא רוצה ג'אנק בסלון
 שלי...

אודי: זה היה הבית שלו... אין לך זכות
 לטאטא אותו מכאן... (מרים טלפון)
איה: למי?

אודי: לאימא, מעניין מה היא תחשוב על
 חלוקת הבית...
איה ומייקל: לא!!!

מייקל: בשביל שטות קטן אתה מפריע לה?
אודי: הזיכרון של אבא שלי זאת שטות?

איה: זה ג'אנק, ואימא ממילא לא עונה, היא
 עפה על אפריקה אז לא באמת מתעניינת

בשום דבר... גם ההיריון לא מעניין אותה..
(למיוקל) תשים עוד צ'יפס...

אודי: משהו כאן לא ברור לי... (מודד
ברגליו את שני החלקים של הסלון) אם
זה הקיר, וכאן...

מייקל: למה אתה כל כך נגטיבי? ממילא
אנחנו מחלקים בית חצי חצי...

אודי: זה נראה לך חצי?? זה פחות
מעשירית!

מייקל: אני שם צ'יפס.

איה: בשביל מה אתה צריך מרחב יותר גדול
מזה?

אודי: (בהלם ממנה) בשביל מה...? יש
לנו חווה, חמישים חמישים. הבנת? צריך
או לא צריך החלוקה בינינו היא חמישים
חמישים!! (מרים טלפון) אימא יודעת על
החלוקה הזאת?

איה ומייקל: לא!!!

מייקל: עזוב אימא שלך בשקט, זה רק
בינתיים אודי, קיר יהיה זמני בינתיים... לנו
יש תינוק עוד מעט, איה צריכה פרטיות
להניק, היא לא יכולה סוגרת עצמה כל
היום בחדר... היא צריכה אוויר, תינוק צריך
אוויר... בלי אוויר אין לו תיאבון...

איה: (תראה) הולכת לסלון כאן אני אצטרך להעמיד את הלול, ואחר כך כשהוא יתחיל לזחול, תסתכל איזה מרחב יש כאן... פשוט פנטסטי, ומה שממש נפלא, מכל מקום שאני נמצאת אני רואה אותו... מכל זווית, אתה מבין מה יש לי בראש???

אודי: מה שיש לך בראש, דווקא מאוד ברור...

איה: למה אתה כל כך בוטה?

אודי: יכולת לחכות, שאני אחזור, ולשאול, את לא בעלת הבית הזה ולא יולדת מחרתיים...! גם אני צריך אוויר כדי ללמוד מייקל, מה אתה חושב שאפשר ללמוד בצינוק שהשארתם לי?

איה: ממילא אין לך שום סנטימנטים לבית הזה...

אודי: (נטרף) מה זה שייך?? יש חוזה, עם או בלי סנטימנטים, הבנת?? ותעיפו את הזבל הזה מפה!!

מייקל: רגע אודי... לא צריך צעקות... אם אתה לא מסכים אני לא בונה קיר... איה מרגישה צריך מקום בשביל תינוק יכול זוחלת... ומניקה לא רק בחדר שלה... הסברתי לך...

ואודי יוצא. עולה לחדר שלו, אחרי דקה,
מטר של בגדי תינוק עפים על מייקל
ואיה, הוא חוזר בריצה)

אודי: זה לא הורמונים מותק, את משוגעת...

מייקל: אם אתה ראש פתוח, לי יש רעיון...

אודי: דבר!

מייקל: זה רק רעיון, כן? אם אתה לא אוהב

רעיון, זה בסדר גמור...

אודי: דבר!

מייקל: אולי אתה, רק אולי... מוכן, לגור

בדירה שכורה, רק בינתיים... עד אנחנו

עוברים לידה... (מנסה להלהיב אותו) אולי

בגליל, בכינרת, בנגב, בערד, בית קמה! בכל

מקום אתה רוצה... וזה לטובתך...

(פאזזה)

מייקל: אנחנו נשלם את שכר הדירה, גם

ארנונה חשמל מים. הכול.

איה: שמעתי, מייקי אל תיסחף, קיבלנו בית

לא כסף...

אודי: ואחר כך??

מייקל: כשיהיה לנו יותר כסף, אולי אנחנו

קונים חלק שלך בבית... רק אם אתה

מסכים...

אודי: עכשיו אני שמעתי אותך, (מרים טלפון) חייב לשתף את אימא בבדיחה הזאת!!

מייקל: (לוקח ממנו את הטלפון) מה אתה רוצה מאימא שלך? זאת רק הצעה, לא חייב שום דבר.

(פאזזה הוא מביט בהם בחיוך מלגלג)

אודי: אתם תופעה אתם...

מייקל: אתה לא צריך כועס אודי, אנחנו מנסים למצוא פיתרון.

אודי: (על המלט) זה פיתרון? נשבע לך, אם אני רואה כאן קיר, אני קורע אותך, ותודה שחשבתם עליי. [יוצא]

איה: (צועקת אחריו) מג'ד ביקשה שניכנס לבית המרקחת, אני חושבת שזה דחוף. תגיד לה שאני לא מרגישה טוב...

איה: אל תתייחס אליו...

מייקל: יש לו פוסט טראומה איה, איך לא מתייחסים אליו אחרי הוא היה במכונית עם אבא שלכם...?

איה: אימא שלו צריכה לדאוג שיקבל טיפול... אבל היא עסוקה בעצמה, וחלומות על אפריקה.

מייקל: איה, אנחנו ביחד... אם את לוקחת מאודי, אני לא יחד אתך בעסק הזה...

איה: אני לא לוקחת ממנו, אני האדם היחיד שמדבר איתו פתוח, בזכותי הוא עומד על הרגליים.

מייקל: באנגליה יש בית, נכון סבתא עוד גרה שם... אבל יש הרבה מקום להרבה ילדים כמו אנחנו רוצים.

איה: אני רוצה לגדל את הילדה שלי כאן, בבית הזה, ליד אימא שלי. מה אתה עושה?

מייקל: אז אני רוצה אנחנו זורקים מכאן מלט... בשביל שלום בית...

איה: (צווחת) אתה לא נוגע בקיר!!!

מייקל: זה לא קיר!

איה: אז במלט! אתה וההומור האנגלי שלך...

(פאזזה, מייקל קם)

איה: לאן אתה הולך?

מייקל: זה לא אני הולך, את הולכת, מגיד מבקשת אותך דחוף...

איה: אוף מייקי, מייקי, (מנשקת אותו) אני באמת לא מרגישה טוב, מוכן ללכת לבית המרקחת במקומי...?

תמונה 4

(מגיד מצלצלת)

מג'ד: הלו? מדברת מגי מבית מרקחת שטרן
בלום, זאת הפעם הרביעית שאני מצלצלת,
אני מבקשת שתקשיב... הלו? הלו?

אודי: היי מג'ד...

מג'ד: מגי מגי מגי! אהלן, לאן ברכת
הפעם?

אודי: וחבל שחזרתי, את לא מאמינה מה הם
עשו בבית. היא מחורפנת לגמרי אחותי...

מג'ד: אני לא רוצה לשמוע עכשיו על מייקל
ואיה. איפה היא? הזמנתי גם אותה.

אודי: מה קרה?

(פאוזזה - הוא מתבוכן בה)

מג'ד: מי זה יוסי סמוכה?

אודי: מי?

מג'ד: יוסי סמוכה.

אודי: מאיפה לי לדעת?

מג'ד: המשפחה שלו תובעת אותנו על 3 מיליון שקל!...

אודי: (המום) מה??

מג'ד: מכרנו להם תרופה שפוגעת בלב...

אודי: אנחנו?

מג'ד: לפני שבועיים...

אודי: איזו תרופה?

מג'ד: רוקסול, זה נגד כאבים, אימא ואני הורדנו את התרופה הזאת מהמדפים עוד לפני שהיא נסעה...

אודי: אז איך מכרנו אם ירד מהמדפים?...

מג'ד: (מתחכמת) אולי נשארו כמה קופסאות במחסן... אני יודעת...? (בערבית)

אודי: זה לא הגיוני כל הסיפור הזה...

מג'ד: (כמעט צורחת עליו) אבל יש מרשם ויש תביעה! מה איכפת לי הגיוני לא הגיוני! (מראה לו) הנה, צילמתי את המרשם.

אודי: מג'ד את היסטורית!

מג'ד: מאוד היסטורית, תסתכל, על התאריך! כשגיליתי את המרשם, צלצלתי לבית של האיש הזה... כדי להזהיר אותו שלא ייקח את התרופה, הוא שמע מבטא ערבי וניתק

את הטלפון בפרצוף. שלוש פעמים צלצלתי
ושלוש פעמים הם ניתקו.

(מיוקל נכנס, הם לא שמים לב)

אודי: אז זאת בעיה שלו!

מג'ד: כבר לא. עם תביעה של שלושה מיליון,
זאת בעיה שלנו! (תופסת אותו ביד) מי זה
האיש הזה ולמה איה מכרה לו?

מייקל: (נבהל) איה? למה את מאשימה את
איה??

מג'ד: שניהם נשארו כאן לבד (לאודי) ואתה
לא רוקח!

מייקל: אז למה את חתומה על הרצפט?

מג'ד: כי אחרי 25 שנה יש קצת אמוץ! ואני
משאירה את החותמת שלי כאן...! לא הייתי
כאן בתאריך הזה... סיפרתי לך שהבן שלי
עשה בלגן בבית ספר... ובעלי הזעיק אותי,
הייתי חייבת לנסוע... שניכם נשארתי
והבטחתם שהכול יהיה בסדר...

מייקל: אבל מה קרה עם תרופה שאת
מדברת?

מג'ד: התרופה נמכרה לאדם חולה, הוא קיבל
התקף לב וכבר כמה זמן הוא חסר הכרה,
בטיפול נמרץ...

אודי: (מכסה את הראש בידיו) פאק! לא, זה לא קורה לי... אני לא רוצה לשמוע את זה.. פאק! (מתפרץ) אסור היה לך להשאיר אותנו לבד, את רוקחת אחראית ואיה רוקחת צעירה... למה השארת אותנו לבד?

מג'ד: אז עכשיו אני אשמה?

אודי: מה זה משנה? את העדפת לדאוג לבן שלך... במקום לשמור...

מג'ד: לשמור על מי? זה גן ילדים? איה רוקחת מורשית... וזאת רשלנות ממדרגה ראשונה!! ואם כבר הזכרת, אני תמיד אעדיף לטפל בבן שלי! תמיד!

אודי: די, אני הולך לעשות סיבוב... (מתכוון לצאת)

(מיוקל תומך בו)

מייקל: (נותן לו כוס מים) אתה צריך מרגיע אודי... אבל למזלנו האיש עוד חי, אנחנו צריכים רק מתפללים...

מג'ד: כן כן, שכל אחד יתפלל לאלוהים שלו, אולי זה יעזור.

איפה אשתך? ביקשתי שתבוא, אני רוצה לדבר איתה... כבר שבועיים אני מנסה לדבר איתה על זה, בארבע עיניים והיא מתחמקת, היא בכלל מתחמקת ממני.

מייקל: זה יהרוג אותה, אסור לך מדברת איתה... היא בהיריון...

אודי: מאיפה אתה יודע שהוא עוד חי?

מייקל: בלי הכרה זה לא מוות אודי... שמעתי על הרבה מקרים שאנשים מתעוררים... (הוא נותן לאודי עוד כוס מים - אודי נרגע לאט)

(פאזחה)

אודי: זה אני מג'ד, אני מכרתי את התרופה... אחרי שהלכתי, איה חטפה בחילה, וגם היא הלכה הביתה...

מייקל: זה נכון, היא לא הרגישה טוב אנחנו היינו ביחד...

אודי: כבר היה סוף היום, אף אחד לא נכנס...
מג'ד: היא השאירה אותך לבד?

אודי: למכור שמפו מותר לי... פתאום הוא בא, הבחור הזה... חיפש את התרופה בשביל אבא שלו, אמר שהוא מתפתל מכאבים ורק זה עוזר לו... לא ידעתי שהתרופה ירדה מהמדפים!! הוא התחנן לא יכולתי להיות אדיש... הוא רצה לעזור לאבא שלו... זה קרע אותי... אפילו לא בדקתי את הרצפט... פשוט לעזור לו...

מייקל: (מחבק אותו) די אודי שעה שעה אנחנו
הולכים הביתה... זה ברור שאתה מרגיש
ככה...

מג'ד: טעיתי שהשארתי אתכם לבד אבל לא
הייתה לי ברירה, ולא מוכרים תרופה בלי
רישיון!!

אודי: אז גם אני טעיתי.

(מוציאה טלפון)

אודי: מה את עושה?

מג'ד: אני חייבת לצלצל לאימא... להודיע
לה על התביעה...

אודי: לא בטלפון ולא כשהיא באפריקה. היא
ממילא חוזרת עוד יומיים שלושה... אנחנו
נחכה.

תמונה 5

בבית. מוקדם בבוקר
 כולם מחכים מתוחים. אלונה נכנסת
 עם טרולי ושקיות ניילון

אלונה: (במצב רוח טוב) היי, מה זה? כולכם
 כאן? ואני לא צלצלתי כי פחדתי להעיר
 אתכם... מג'ד, גם את כאן? מדהים! כולכם
 נפלתם מהמיטות...?

אודי: מי נפל? השכמנו לכבודך, לקבל אותך
 שלא תיתקלי בחבילות של פיצקי?

מג'ד: (בערבית) ברוכה הבאה...

אלונה: (מסתכלת על הבטן) וואו זאת הבטן
 המפורסמת של בנות שטרן, והתינוקת...
 הכול בסדר? את מרגישה אותה כל הזמן?
איה: חבל לך על הזמן איזה סלטות היא
 עושה לי בבטן.

אלונה: איזה קור, שכחתי שבארץ חורף
 עכשיו.

מייקל: רגע, אני מביא לך משהו חם.

איה: (מאוד עליצה) היי אימא!! איך היה באפריקה?

מייקל: (מבחוץ) אני לא מוצא סוודר!

איה: זה בחדר של אודי.

אודי: אני אביא.

איה: נו אימא ספרי משהו...

אלונה: מה אפשר לספר... מאוד מורכב... מקסים, מרתק ומבעית ולמקום הזה, אני חייבת לחזור...

מג'ד: רוצה קפה?

איה: אני שמה מים.

אלונה: (את מג'ד) מה שלומך? איך הסתדרת? איך היו הילדים?

מג'ד: (מתאמצת) הילדים היו נהדרים, לאיה היו קצת בחילות מהריחות אז אודי עבד במקומה, הסתדרנו מעולה... ואת איך הרגשת...?

אלונה: אני עוד לא יודעת להסביר לעצמי מה הרגשתי שם...

(איה חוזרת עם הקפה)

אלונה: תודה...

איה: נו אימא, היו הרפתקאות? רכבת על ג'רפה?

אלונה: את זה לא הספקתי ואפריקה, זה לא סיפור כל כך נחמד...

איה: ברור, זה מה שמושך אותך...

אלונה: בחודשים הראשונים רק למדתי, הסתובבתי במרפאה ניידת עם צוות מקסים, עקבתי אחרי העבודה, עם ילדים יתומים, נשים, מועדוני נוער... ורק אז התחילה העבודה האמיתית... זה היה קשה אבל... בעצם אני כבר ארוזה, ויכולה לנסוע בחזרה, יש מגורים, דמי כיס ואוכל, מי צריך יותר! חתמתי על התחייבות לשנתיים.

איה: שנתיים? יופי, ממש טינאג'רית, יש לך אוהל לבד. או שתגורי עם שותפה?

אלונה: את יודעת שאת בית היתומים הקימה בחורה ישראלית לפני חמש עשרה שנה... כשהייתה בת 22...? זה לא יאומן איזה מפעל היא הקימה שם...

איה: (ציננית) מצטערת שאני לא מושלמת...

מג'ד: עוד קפה?

אלונה: זה באמת היה מאוד מרנין, לפגוש כל כך הרבה צעירים אידיאליסטים שרואים מעבר לצרכים של עצמם...

איה: (מאוד צינורת) אני דווקא חושבת על הצרכים של התינוקת שלי...

אלונה: בקיצור התחייבתי לחזור בערך חודש אחרי הלידה שלך, לפתוח מועדון לנשים...

איה: חודש אחרי הלידה?? לשנתיים?

מג'ד: עוד קפה?

אלונה: (מראה את הכוס שהיא שותה

ממנה) עוד אחת? מה קורה מג'ד? עוד קפה

עוד קפה?

שתיקה

אלונה: נו...? אולי מישהו יגיד משהו...

מג'ד: יש חדשות לא טובות...

אלונה: מה?

מג'ד: (נותנת לה את המעטפה)

אלונה: (מסתכלת על המעטפה) מה זה?

מבית משפט... את מי אנחנו תובעים?

מג'ד: תובעים אותנו...

ואלונה קמה מתרחקת, עומדת אליהם

עם הגב. פותחת את המעטפה קוראת,

איה יוצאת ועושה סימן למייקל הוא יוצא

אחריה, אודי משתדל לא להיראות

שתיקה

אלונה: על איזו תרופה מדובר?

מג'ד: רוקסול. הורדנו אותה מהמדפים לפני שנסעת.

אלונה: אז איך מכרת לו את התרופה? אני זוכרת שביקשתי ממך להחזיר הכול ליצרן...

מג'ד: נכון, ארזתי אבל שכחתי לשלוח... זה נשאר במחסן.

אלונה: אבל ידעת, שהתרופה ירדה מהמדפים!! והרצפט? היה בתוקף? את הרי בודקת כל רצפט בזכוכית מגדלת!!

מג'ד: לא שמתי לב. היו הרבה אנשים, היה לחץ, והמזגן לא עבד, הוא צעק ונפנף עם הרצפט שלו... מרוב חום ולחץ לא שמתי לב לתאריך...

אלונה: התרופה הזאת פוגעת בלב...

מג'ד: אני יודעת אבל הוא התעקש לקנות לאבא שלו...

אלונה: (מתחממת) מה זאת אומרת התעקש? הוא הראשון שדופק על השולחן? ממתה הקליינט קובע? ידעת שאסור לנפק את התרופה! אז מה קרה שם? אני לא מצליחה להבין את זה!

מג'ד: ניסיתי להזהיר אותם, צלצלתי שלוש פעמים, ושלוש פעמים טרקו לי את הטלפון... אני כל כך מצטערת...

אלונה: מצטערת...? זה שלושה מיליון! (מתיישבת באפיסת כוחות) מאיפה אני אקח את זה?

מג'ד: זה לא רק כסף...

אלונה: מה עוד?

מג'ד: האיש חסר הכרה... בטיפול נמרץ... כבר כמה ימים...

ושתיקה, אלונה מרימה ידיו באפיסת כוחות

אלונה: לא שמת לב לתאריך של הרצפט?

מג'ד: (מבולבלת) כנראה שלא.

אלונה: איך לא?

מג'ד: שיש מתח זה יכול לקרות... אמרתי לך, היה יום חם במיוחד...

אלונה: (מתפרצת) מה זה יום חם? עשרה חודשים בשנה יש כאן ימים חמים, אז כולם מוכרים בלי רצפטים? את עובדת כאן יותר מעשרים שנה ומורחת אותי עם איזה סיפור הזוי על יום חם? אני מקשיבה לך

ולא מאמינה למה שאני שומעת, אני סמכתי
עלייך, בעיקר עלייך...
מג'ד: (שומרת על קור רוח) אני לא מלאך...
גם לי יכול לקרות.
אלונה: זה לא מקובל עליי!
מג'ד: אני הייתי רוקחת אחראית, זאת
אחריות שלי ואני אשלם את המחיר. אם את
רוצה שאני אתפטר, אני אתפטר. (אלונה
לא מסתכלת עליה), יש לך חודש לחפש
רוקחת חדשה...
מג'ד יוצאת
הילדים חוזרים
אודי: איפה מג'ד?
אלונה: לא עונה
מייקל: הכנתי כריכי מלפפון, זה גם מלכה
אוכלת...
אלונה: למלכה אין בית...

פייד אאוט פייד אין אחרי שעתיים

תמונה 6

בסלון

אלונה: (בטלפון) לא, זה לא קליינט שאני מכירה... מזדמן... אוקיי, אני מאוד מודה לך, אני אהיה אצלך בעוד שעה במשרד.

איה: את רוחה את אפריקה?

אלונה: בינתיים קבעתי פגישה עם עורך דין...

אודי: יהיה בסדר, אנחנו נצא מזה.

איה: אימא...

אלונה: כן.

איה: רציתי להגיד בקשר לחדר שלך... אני חייבת שירותים צמודים... לא ידענו ש...

אלונה: לא חשוב, חדר העבודה שלי יספיק...

איה: אי אפשר, זה חדר העבודה של מייקל, יש לו 4 מחשבים.

אלונה: אז החדר הישן שלך...

איה: אבל זה החדר של התינוקת!

אלונה: איזה חדר?

איה: (נלחבת) את חייבת לראות, חדר

קומפלט, מושלם, כל התקרה מנצנצת!

מאות כוכבים ואפילו רואים ירח...

אלונה: איזה חדר? על מה את מדברת?

איה: לכי, תראי...

אלונה: (יוצאת וחוזרת) תפנו את הכול,

תכניסו בינתיים למחסן...

איה: מה הכול? החדר עמוס, יש שם מיטה,

שידה וצעצועים...

אלונה: עד שאני יוצאת מהאמבטיה, שאחד

החדרים יהיה פנוי...

איה: ומה עם הדירה? התכוונות לקנות

דירה...

אלונה: (מסתכלת בה כלא מאמינה) ומי

יכסה את התביעה? את? אודי? כל התוכניות

מוקפאות עד להודעה חדשה!

איה: מה, את חוזרת לגור כאן?

אלונה: (על היציאה) מה פתאום לגור?

להיקבר.

(יוצאת לאמבטיה - מויקל נכנס)

איה: מה זה... היא עושה ממני צחוק? הבית שלנו! אין מצב, אין מצב שאני עכשיו... סוף סוף למייקל ולי יש קצת ספייס...
אודי: את קולטת שיש תביעה של 3 מיליון על בית המרקחת?

איה: זאת רק תביעה, עוד לא לקחו ממנה שום דבר... ואם מג'ד אומרת שהיא אשמה, שמג'ד תשלם, אני לא עומדת בטלטלות האלה... אני חייבת לעמוד על אדמה יציבה. הבית שלנו, ואני בטוחה שהבנק ייתן לה אשראי... היא לקוחה טובה.

אודי: אני לא מאמין למה שאני שומע, לא מספיק התביעה, גם חדר משלה אין לה?

איה: מייקל חייבים לפנות את חדר העבודה שלך! אימא הסתבכה ונתקעה לנו בבית...
מייקל: אני לא יכול, אני צריך חדר לכל מחשבים שלי, יש לי חוזים חתומים, אני חתמתי עם חברה גדולה.

אודי: אז מה אתה רוצה? שאימא שלי תגור באמבטיה...?

מייקל: אני מצטער איה, אין לי זמן מתעסקים עם קפריזות שלכם.

אודי: אז אני אפנה.

איה: תנסה לעבוד בסלון מייקי.

מייקל: איך בסלון? אני בונה תוכנות, אני צריך שקט, לא סלון!

(מייקל יוצא)

אודי: (מתכוון לפנות) איפה לשים את הלול?

איה: (לאודי) אתה לא נכנס לחדר של התינוקת ולא מפנה שום דבר.

אודי: השתלטתם על הבית עוד לפני שהיא הספיקה למצמץ.

איה: מי השתלט? זה שלנו חתמנו על זיכרון דברים, תכניס לקופסא המתוסבכת שלך, הבית שלנו.

(היא מתגרדת)

אודי: מה יש לך?

איה: זה הורמונלי!!!

אודי: בטוח? אולי השקרים מגרדים לך?

איה: איזה שקרים? אתה מכרת תרופה בלי רישיון!

אודי: גם את בעסק, את השארת אותי לבד!

איה: לבד! אוי אוי אוי, השארתי את התינוקי של אימא לבד. ידעת בדיוק מה אתה עושה אז אל תפיל את זה עליי. מתי כבר תגדל לעזאזל?

אודי: ולפי החוק הרוקח האחראי נשפט, לא
הקופאי.

איה: תפסיק להתגרות בי, מילה אחת לאימא,
ואתה בצרות גדולות.

די, חם לי, (מתגרדת) אני לא יכולה לנשום...
הידיים מגרדות לי... ושלא תעז לפתוח את
הפה שלך.

(ואלונה חוזרת בבגדים אחרים)

איה: אימא, ניסינו לפנות, אבל מייקל עובד
שם עם 4 מחשבים, אני לא יודעת מה
לעשות...

אלונה: (סרקסטית) את לא יודעת מה
לעשות? קחי דקה למחשבה נראה אולי
תצוץ לך איזו הברקה.

אודי: החדר שלי פנוי...

אלונה: תודה אודי, אבל מעכשיו יהיה כאן
סדר חדש, עד שאיה'לה תדע מה לעשות.
אני אגור בסלון.

ושוכבת על הספה - אם הילדים נוכחים
היא תגיד אבא לא גדעון

אלונה: לפני כמה שנים אבא רצה לבנות
חלון בתקרה שייכנס הרבה אור מלמעלה...
גם את זה לא הספקנו, חבל, דווקא היה

נחמד עכשיו חלון... הייתי יכולה לראות
את השמים אולי גם איזה כוכב נופל, לבקש
ממנו משאלה, שהסיוט הזה ייעלם ואני
אהיה בת 20.

תמונה 7

אחרי שבוע

איה מעבירה שמיכות, כרים וסדין
של אלונה לחדר של אודי

אודי: מה את עושה?

איה: החפצים של אימא עוברים לחדר שלך,
שבוע אצלנו, שבוע אצלך. אי אפשר להפוך
את הסלון למעברה...

אודי: אל תיגעי בחפצים שלה.

איה: הבלגן הזה מעצבן לי את העיניים!

והוא לוקח ממנה את הסדינים. מנסה
לפרוש. היא לוקחת ממנו שוב מקפלתו

אודי: איה זה לא אנושי...

איה: מה כן אנושי? שהיא נוסעת לה לאפריקה
ואני ממשיכה לטפל בכך? זה אנושי?

אודי: מישהו ביקש ממך?

איה: תתפלא.

אודי: את לא יכולה לזרוק אותה מהסלון...
זה פשוט נורא...

איה: לא לא זה לא נורא, הנסיעות הפתאומיות שלך זה נורא... שבמקום ללכת לצופים ולצאת עם בנים הייתי צריכה לשמור עליך, זה נורא, שלא הייתה לי דקה להתאבל על אבא שלי כי אודי הלך ואודי שכח ואודי אודי אודי זה היה נורא. ומה שעשית בבית המרקחת...

אודי: אני רוצה לספר את האמת. זה הורג אותי.

איה: שלא תעיז אודי אני מזהירה אותך.

אודי: אני הפושע, מה את דואגת?

איה: כל פעם שאתה יוזם משהו, אני דואגת ואם תפתח את הפה, אני אכחיש.

אלונה נכנסת

(שתיקה)

אלונה: מה אתם עושים כאן? למה אתם לא בבית המרקחת?

איה: הייתי שעתיים.

אלונה: מה זה שעתיים? את התחייבת, חשבתי שהייתי ברורה. (איה מעבירה חפצים של אלונה) מה את עושה?

איה: הבלגן בסלון...

אלונה: כן...?

איה: זה מטריף אותי, אני לא יכולה לחיות ככה, למרות ההתלהבות שלך מהעולם השלישי, אני חיה בעולם המערבי...

אלונה: בעולם המערבי אנשים עדיין עובדים, את עוד לא הרווחת שום דבר בזכות עצמך, נולדת לאדם הנכון עם חשבון הבנק הנכון... קשה לך? תתמודדי.

אודי: (קם) כבר חוזר (יוצא)

איה: זה לא ילך אימא, נכנסת לחיים שלנו כמו בולדוזר, את הורסת לנו את הפרטיות, ומתכוונת להעביד אותי כי את חייבת לנסוע להגשים את עצמך...?

אלונה: לא! כי אתם בישראלם קטסטרופה בבית המרקחת!

איה: מגיד בישראלה!!!

אלונה: (צינית) גם אני שמעתי אותה. זה לא מעניין עכשיו אתם התחייבתם לנהל, אז מי צריך לשלם את המחיר?

(פאזזה קטנה)

אלונה: נתתי לכם את הבית שלי, התחייבתם לנהל את בית המרקחת, ואלוהים יודע מה

עשיתם שם אבל אין ברירה, כולנו צריכים
 לשנס מותנינו ולהרים פעמינו כדי לשרוד
 את המשבר הזה בלי לאבד יותר ממה
 שאיבדנו... אז אני לא רוצה לשמוע על
 הקשיים הבורגניים שלך.

איה: לא ביקשתי ממך את הבית. נתת
 מרצונך.

אלונה: את הבטחת והבטחות צריך לקיים.

איה: אני אקיים בדרך שלי.

אלונה: אין לי זמן למאבקי כוח, יש לי תביעה
 על הראש, ובית המרקחת חייב לעבוד, זה
 התפקיד שלך!

איה: אם התפקיד שלי, אל תתערבי.

אלונה: בינתיים נכשלתם, אז אני חייבת
 להציל את העסק הזה... זאת הפרנסה של
 כולנו...

איה: אני מנסה להציל את הבית שלי...

אלונה: ממה?

איה: ממך.

פאזזה, אלוכה מופתעת

אלונה: אם אני האויב, נתגבר עליו, בינתיים
 אני מבקשת שתלכי לעזור למג'ד, היא
 התפטרה, עוד חודש היא איננה.

(ומייקל נכנס, מצטרף לשולחן)

איה: הריחות מגעילים אותי, אני לא יכולה להיכנס לשם!

אלונה: את מבינה... שאין אופציה כזאת?

מייקל: אם אולי את מבינה, שהיא לא רוצה להיכנס לבית המרקחת...

אלונה: רק אתה היית חסר לי.

מייקל: איה היא אישה שלי, ואני מכבד מה היא מרגישה.

אלונה: לכבד זה אומר, גם לשתוק לפעמים.
איה: אימא...!

(אודו חוזר, מסוים את הקפה שלו בעמידה)

מייקל: היא בהיריון, אם היא לא מרגישה טוב, היא לא צריכה לעבוד...

אלונה: תעשה לי טובה מייקל, זה ביני לבין הבת שלי...

מייקל: גם ביני לבין את! אני רוצה שאיה מרגיש טוב... יש לי מקצוע מצוין בהייטק, אני מרוויח מצוין אני לא רוצה היא עובדת בכלל...

איה: אימא עזבי אותו, הוא לא בתמונה.

אלונה: הוא נכנס לתמונה ברגל גסה.

אודי: אז תתלי את תמונת המצב החדש מעל המיטה של התינוק! (ניגש למייקל לוחש לו באוזן בקול רם) ואתה, אם לא תפנה את החדר עוד היום, אני מועך לך את הביצים!!!

אלונה: אודי, אל תתערב!!

איה: (לא לונה) כדאי שתתחילי לטפל בו, שלא יגמור בבית משוגעים.

מייקל: אצלכם במשפחה פסיכיאטר זה חובה, בכלל בישראל, כל בית צריך פסיכיאטר. (אודי מעמיס את התיק שלו על הגב)

אלונה: לאן עכשיו?

אודי: לבית המרקחת, לשבת בקופה. רצית שאסיים את הבגרות? אז יש לי בחינה בשבוע הבא, ושם לפחות שקט. (יוצא)

מייקל: אני רציתי לשכור דירה חדשה בשביל תינוקת, עוד לפני את נסעת? את אמרת אני נותנת בית, אני אמרתי סבבה, אני מבין יש סטרס בגלל תביעה, אבל איה בהיריון וזה לא טוב לה מתעצבנת כל כך הרבה, מספיק יש לה סטרס על תינוק ועל לידה, מאז את באה, היא כל הזמן כועסת ובוכה...

איה: מייקל, אתה נסחף, מספיק...

מייקל: לא מספיק! גם עם מג'ד יחסים שלך
לא טובים בכלל...

אלונה: בית המרקחת מחזיק את הבית, בית
המרקחת שילם לאיה את הלימודים, בית
המרקחת קנה לכם את השטיחים והווילונות
החדשים... ואת כל חגיגת הקניות שראיתי
בחדר של פיצקי!...

מייקל: אז אני לא רוצה משלמים מחיר כזה,
אנחנו צריכים מוצאת פיתרון לדירה...

אלונה: אתה מרוויח מצוין... אמרת, לך
תשכור דירה...

איה: (צווחת) מייקל!!

מייקל: זה תינוק גם שלי ואני לא רוצה קורה
אסון עם היריון הזה...

אלונה: שום אסון עוד לא קרה בגלל קצת
בכי...

מייקל: (לאלונה) זה בת שלך... אני לא
מבין... ככה אי אפשר, אם אין פיתרון, אנחנו
נוסעים לאנגליה...

אלונה: (חותכת אותו, בשקט כמו סכין) אז
תיסעו כבר לעזאזל! אני אשכור לכם מטוס
פרטי... שרק יהיה כאן שקט.

מייקל: (לאיה) אמרתי לך!! יהודי ערבי
ואנגלי וזאת לא התחלה של בדיחה טובה.

ומיוקל עוזב את השולחן ויוצא - שקט,
אלונה שותה מים. מנסה להרגיע את
עצמה)

איה: (לאלונה) את מרוצה מעצמך? (בוכה)

אלונה: איה, את עומדת להיות אימא, קיבלת
על עצמך משימה, תילחמי עליה. עשיתם
טעות? תתקנו! איך תגדלי ילד? איך תתמודדי
עם פחדים, כאבים ומחלות, אם רק היית
מציצה לעולם השלישי היית מגלה, נשים
מוכות וחולות איידס שיולדות ילדים חולי
איידס, אולי היית מקבלת פרופורציה...

איה: פרופורציה?! לי אין פרופורציה? מהר
מאוד שכחת מי החזיק פה, אותך ואת אודי
אחרי התאונה, מי טיפל בבית, כשאת קברת
את עצמך בבית המרקחת ימים ולילות, מי
בישל לך, מי סידר לך את החדר, את הסלון,
מי ישב ליד אודי בלילות המסויטים שלו
והחליף מצעים לילד בן 17, ודאג שהוא יגיע
כל יום לבית ספר, אני את המחיר שילמת.
פרפורציה...

אלונה: אני מאוד מודה לך, על מה שעשית
ועל מה שאמרת לי עכשיו, אבל בחיים אין
צל"שים, אנשים עובדים כל חייהם כדי
לזכות במה שאת זכית לו בהבל פה...

איה: שטויות, ניסית לסדר לעצמך את
המצפון, בדיוק עכשיו כשאני... את כל
כך אכזרית, רצה לטפל בזרים... כשאני...
עומדת ללדת?

אלונה: אני אהיה בלידה. הבטחתי.

איה: ואחר כך...

אלונה: אחר כך מה? כשתרצי בייביסיטר?

איה: כן!

אלונה: שמישהו יקום איתך בלילות?

איה: כן!

אלונה: וירוץ לקנות חיתולים...?

איה: כן!

אלונה: אז זהו, לא. אני סיימתי לגדל אותך...

אלה החיים שלי, והזמן שלי לעשות מה
שאני רוצה, ואם יתחשק לי לצלם צבי ים
בגלפגוס, (בקוסטריקה).

(קמח) זאת מג'ד, היא מחכה לך...

איה: אני לא...

אלונה: לכי כבר לבית המרקחת ותפסיקי

לרחם על עצמך, אלוהים אדירים, את
חסרת מודעות מינימלית כדי להעריך את
הפריבילגיות שזכית להן.

(ואיה מסתובבת כמו חייה בסוגר)

איה: איך? איך? איך? איך העזת להיכנס למצב כזה?? איך הרשית לעצמך להישאר בלי שום דבר, אין לך תוכניות לשעת חירום? פנסייה של אבא? בזבזתם הכול על טיולי נאשניונל גיאוגרפיק? מה עשית עם כל זה? תראי לאיזה מצב הכנסת את כולנו...!

אלונה: אני רוצה להאמין שאלה רק ההורמונים שגורמים לך לאבד שליטה על המילים...

איה: אני לא מאבדת שליטה! הבטחת לי! בטח השקעת באפריקה... כמה תרמת לבית היתומים שם?

ואלונה קמה בבת אחת, איה קמה, נעמדת מולח

אלונה: נתתי לכם הכול, ועכשיו אני נאלצת בניגוד לרצוני לגור יחד אתכם, ולשמוע איך את נאנקת תחת העול הנורא של האישה הזרה שחדרה בחוצפה לפרטיות שלכם, והתמקמה לה דווקא בסלון שלכם! וכל כך מתחשק לי לספר לך שהאישה הזאת שונאת כל רגע שהיא צריכה לבלות במחיצתכם, תחת אותה קורת גג שהחיים שלה הפכו לסיוט, (בשלווה קפואה) אם הנוכחות שלי כל כך מערערת אותך... תמצאי לעצמך

פיתרון אחר. אני אעשה את הכול כדי לפתור את התסבוכת הזאת, אם יהיה צריך למכור את הבית אני אמכור אותו.

איה: את לא יכולה למכור את הבית.

אלונה: אני יכולה ואני אמכור.

איה: הבית שלי.

אלונה: עדיין לא. ואם יהיה לא תהיה ברירה, אני אמכור גם את הבית וגם את בית המרקחת למרות שזה יקרע אותי... (שאימא שלי תבכה בקברה)

איה: השתגעתי? זה עסק משפחתי, בשביל מה למדתי רוקחות?! כי את רצית! חמישים אחוז מהעסק שלנו.

אלונה: אפילו לא אחוז אחד. זה עדיין רשום על שמי, בית המרקחת הזה עובר מדור לדור, הוא אף פעם לא היה רכוש משותף.

איה: וטיפול בבנות לא עובר מדור לדור? סבתא שטרן נסעה לטפל בזרים כשאני נולדתי? אם את תמכרי את בית המרקחת, אני אתבע אותך.

אלונה: תתבעי ילדה, בבקשה.

שתיקה. אלוכה מתכוננת בה

נאלונה אורזת מזוודה - איה מתבוננת
בה, היא יוצאת ונכנסת ומביאה חפצים

איה: לאן?

אלונה: שותקת

איה: תשכרי דירה?

אלונה: שותקת. מתחילה לארוז...

איה: לאן את הולכת...?

אלונה: ממשיכה בפעולה שלה. לא עונה.

איה: את נוסעת לפני הלידה?

אלונה: שותקת

איה: את לא יכולה ללכת בלי להגיד שום

דבר... לפחות תשאירי כתובת...

אלונה יוצאת. גוררת אחריה טרולי.

תמונה 8

- אלונה ואודי בבית המרקחת
במקביל איה ומייקל בבית

בבית המרקחת
אלונה נכנסת עם טרולי, אודי
מתקרב אליה

אודי: ברחת? טוב שברחת, זה לא טוב לך
האנרגיות שם.

מייקל: היא עזבה.

איה: ראיתי.

אלונה: איפה וטעיתי?

אודי: מה?

אלונה: באיזה שהוא מקום על איזה שהוא
קיר הייתה איזושהיא כתובת שאני לא
ראיתי.

מייקל: איה, אני אמרתי צריך פיתרון, לא
התכוונתי מגרשים אותה מבית שלנו...

איה: אני לא גירשתי אותה. היא גירשה את עצמה לאפריקה...

מייקל: אני חושב את צריך מבקש סליחה ומזמינה אותה, חוזרת לגור כאן עד שצרות נגמרות...

אודי: זה לא מרוע גם היא סובלת.

אלונה: היא לא סובלת. היא לא מרגישה כלום.

מייקל: אנחנו אפילו חדר לא נותנים לה.

איה: החדר לא מעניין אותה, גם אתה ואני לא, היא רוצה להיות אימא תרזה... אז שתהיה, לא על חשבוני...

מייקל: את צריכה מצלצלת אומרת סליחה ומזמינה אותה לחזור לבית שלה.

איה: אני לא מצלצלת אליה, אין מצב.

אודי: אין דבר כזה, כולם מרגישים, גם הצמחים מרגישים, גם האבנים במדבר.

איה: האבנים אולי כן, היא לא.

מייקל: זה אימא שלך, אם את לא מרגישה אותה איך את מרגישה נשמה של ילד שלנו...?

איה: כל מה שאני עושה זה בשביל התינוקת שלנו...

מייקל: לא ככה מתנהגים. לא ככה. אני מסתכל עלייך, את לא איה שאני מתחתן איתה...

ממשיך בבית המרקחת.

אודי: תסתכלי עליה, היא כולה עצבים והורמונים...

אלונה: (עפה עליו) עצבים? הורמונים? פינוק, אגוצנטריות וניצול! אני שוכרת את הראש ולא מוצאת ערך אחד חיובי שיש לילדה הזאת, ולא מאמינה שאני גידלתי אותה.

אודי: וזאת לא רק אשמתה...

אלונה: (קוטעת אותו) אני יודעת שעברתם חוויה קשה, אני גם זוכרת שאחרי התאונה, התמכרתי לעבודה והזנחתי אותכם...

אודי: אני מנסה להגיד לך משהו...

אלונה: (לא מקשיבה לו) אודי אתם איבדתם אבא, ואני איבדתי את האיש הכי יקר לי, אז פעלתי כמו בובה מכנית... העיקר לעמוד על הרגליים שכלום לא יחסר שאתם לא תרגישו שאבא איננו שהחיים יימשכו כרגיל...

אודי: אימא!!

אלונה: לא יכולתי אחרת!! עד היום אני חולמת שאני בבית המרקחת בלילה, אתה נכנס, בן חמש... מושך בחלוק הלבן וצועק עליי, "בואי כבר הביתה... בואי כבר הביתה" ואני בוכה, מלטפת אותך ומגרשת את המראה של העיניים שלך ממני, כדי להמשיך לעבוד.

אודי: לא הייתי בן חמש.

אלונה: בחלומות שלי אתה תמיד בן חמש...

(פאוזזה)

אודי: אימא זה אני... אני מכרתי את התרופה, אני חתמתי על המרשם, הכול אני.

אלונה: אתה מה?

אודי: שותק

אלונה: (מנסה להתאפק) שמעת את מג'ד מתוודה ושתקת? איך יכולת? איך הרשית לה לקחת על עצמה את כל האשמה, לשקר בשבילך, איך גרמת לשתינו לפגוע אחת בשנייה...?

אודי: פחדתי...

אלונה: פחדתי... לעבור על החוק לפגוע בי ובבית המרקחת לא פחדתי? אלוהים אדירים

מה עבר לך בראש כשעשית את זה? תעשה
לי טובה אודי, לך ... פשוט לך...!

(אודי יוצא)

(ומגיד נכנסת מהמחסן)

שתיקה

אלונה: אנחנו חייבות לדבר מג'ד... כבר
היינו במצבים יותר גרועים...

מג'ד: אף פעם לא היינו במצב כזה, אף
פעם.

אלונה: אני מאוד מצטערת שהתפרצתי
עלייך... איבדתי שליטה...

(מתחילה להירגע)

אלונה: הכול התמוטט עליי...

שתיקה

אלונה: עברנו כל כך הרבה ביחד...

שתיקה

אלונה: תמיד אמרת שאנחנו אחיות...

(מסתכלות אחת בשנייה)

מג'ד: (פורצת בכיו) אחיות לא מדברות
ככה...

אלונה: ועוד איך! אחיות גם הולכות מכות
כמו גברים...

מג'ד: לא אצלי בבית...

אלונה: גם לא אצלי כי אני בת יחידה... נו
די אני מתנצלת...

מג'ד: גם אני מתנצלת...

אלונה: אז שכחנו?

מג'ד: שכחנו. (מסתכלת בה) יש לך בריכות
שחורות מתחת לעיניים...

אלונה: לא מצליחה להירדם... (מסתכלת
במראה) דבר אחד אני לא מבינה מג'ד,
למה לא סיפרת את האמת? למה לקחת על
עצמך את כל האשמה?

מג'ד: מה?

אלונה: אודי סיפר לי...

מג'ד: לא הייתי כאן, הבן שלי הסתבך בבית
ספר והבעל שלי הזעיק אותי, השארתי אותם
לבד. זאת אחריות שלי וזה אודי...

אלונה: למה גוננת עליהם?

מג'ד: איך היית מרגישה אם הייתי אומרת
לך שהילדים שלך נכשלו? שהם בגדו בך
בגדו בי ובבית המרקחת, לא היית מקבלת
את זה.

אלונה:

מג'ד: שו? (מצביעה על הטרוליו)

אלונה: היה מחניק בבית. צפוף... לחוץ...
 יותר מדי אנשים, (בשקט חצי לעצמה) היא
 גירשה אותי... הבת שלי גירשה אותי...
מג'ד: רוצה תמרים? שיהיה מתוק בפה?
 (ואלונה מניעה לשלילה)

מג'ד: בואי אלינו אלונה, גם בעלי ישמח...
 בואי תנוחי קצת, שקט אצלנו, יש פרחים
 ודשא... תדמיני שאת בצימר...
אלונה: (צוחקת) תודה מג'ד...

מג'ד: אז תבואי?
אלונה: אני צריכה לקבל כל כך הרבה
 החלטות...

מג'ד: תקבלי החלטות בכפר... גם הילדים
 שלך יירגעו...
אלונה: אולי...

מג'ד: אני מחכה לך...
אלונה: מחכה לי?

מג'ד: אני חוזרת הביתה אלונה... (פאוזה)
 שילמתי מחיר מאוד גבוה, כדי להישאר בבית
 המרקחת כשנסעת לאפריקה... ביקשתי חצי
 משרה ויצאתי עם משרה וחצי... איה כבר
 לא רוקחת צעירה, היא יכולה בקלות לנהל
 את המקום... אני מתגעגעת לבית שלי,

לארוחה משפחתית, לפטפט עם הילדים על
כוס קפה... יודעת כמה זמן לא היה לי זמן
בשביל זה?

(פאזזה)

מג'ד: אם יהיה משפט, אני אעיד, אני גם
אעזור למצוא רוקחת טובה...

אלונה: כבר לא צריך, אני מוכרת את בית
המרקחת...

מג'ד: מוכרת?

(הילדים נכנסים הביתה)

אלונה: בית המרקחת היה הרגל המשפחתי,
הבטחתי להורים שלי לשמור עליו לצערי
אין לו יורשים שיוכלו לנהל אותו כמו
שצריך. אני לא רוצה לראות את המפעל של
ההורים שלי מתפורר בידיים של הנכדים
שלהם. אני מוכרת אותו כדי לכסות את
המשפט והתביעה.

מג'ד: והבית?

אלונה: את זה נתתי במתנה ומתנות לא
לוקחים בחזרה... אבל מעכשיו כל אחד
אחראי לעצמו. הם יקבעו איך ייראו החיים
שלהם, אם יצליחו לשמור על יחסים קרובים
או יעדיפו לנהל קרבות על רכוש. זאת

הבחירה שלהם. אחרי הלידה, אני נוסעת
לאפריקה... התחייבתי, ואני רוצה למלא את
ההתחייבות הזאת.

חשבתי על כל מה שעברנו, אני מודה שזאת
הייתה טעות לשים עליהם משא כל כך
כבד...

מג'ד: אני הזהרתי אותך.

אלונה: נכון, לא היה לי אומץ להודות
שהילדים שלי לא מושלמים. ולא הייתי
מוכנה לכישלון כל כך צורב. גם אני לא
הייתי אימא מושלמת אני יודעת, אבל זה
עדיין לא מצדיק את ההרס שהם השאירו,
גם בבית וגם בבית המרקחת...

מג'ד: את בטוחה שאת רוצה לוותר על בית
המרקחת?

אלונה: כן, עשיתי טעות וזה המחיר שאני
משלמת. בין הדור של סבתא שטרן לדור
שלהם, אני החוליה החלשה... מפצה,
כל החיים אני מפצה, על ציון נמוך,
על לב שבור, על בדידות, על יאוש, על
שעמום... על אבא שנהרג אני מפצה אותם
על זה שילדתי אותם... כמה שלא תיתני
זה אף פעם לא מספיק ויחזור אלייך כמו
בומרנג.

מג'ד: ככה זה אלונה. אמהות יולדות, ילדים יונקים אמהות מכבסות ילדים מלכלכים, אמהות מבשלות ילדים אוכלים... אמהות נותנות ילדים לוקחים.

אלונה: ובסוף אמהות מזדקנות והילדים בורחים.

זה מזכיר לי שקראתי פעם לפני שנים פרשנות מעניינת על פרשת וייגש זה נכתב במאה ה-16 "ראיתי מקצת האבות ואמהות כשיש להם עושר, נותנים לבניהם לכל אחד סך גדול, ומחזיקים לעצמם מידה שמשערים שיהיה להם לכל חייהם. זהו שטות גדול, כי מי יודע מה ילד יום, אולי יתהפך הגלגל על האב, ואוי לאב שיבוא לשולחן בניו.